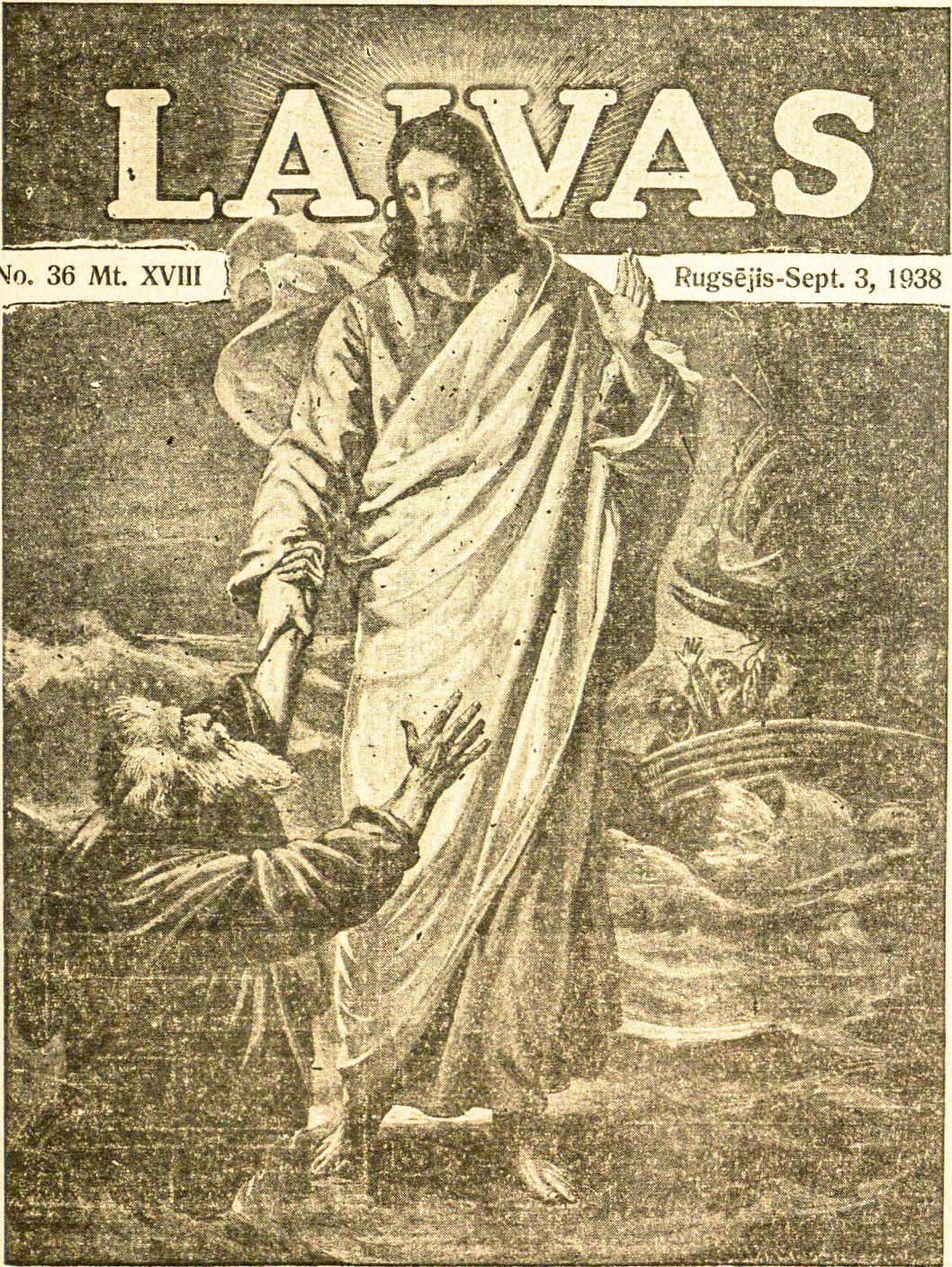

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 36 Mt. XVIII

Rugsējis-Sept. 3, 1938

LTSR valst.
respubliknē
bibliotēka

XIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA

Gal. 3, 16—22.

BROLIAI, Pažadėjimai buvo padaryti Abraomui ir jo sėklai. Nesakoma: ir sėkloms, lyg kad jų būtų daug, bet apie vieną: Ir tavo sėklai, tai yra Kristui. Taigi, aš sakau taip: Dievo patvirtintojo testamento duotasis po keturių šimtų ir rijų dešimty metų įstatymas nepanaikina, taip kad pažadėjimas virstų nieku. Nes jei tėvainystė gaunama įstatymu, jau ne be pažadėjimas. Bet Abraomui Dievas ją davė pažadėjimu. Tai kam gi įstatymas? Jis pridėtas dėl pažengimų, iki ateis ainis, kuriam buvo duotas pažadėjimas. Įstatymas angelų įsakytas per tarpininką. Tarpininko nėra kame yra vienas. Dievas gi yra vienas. Taigi, ar įstatymas yra priešingas Dievo pažadėjimui? Anaip tol. Nes jei būtų buvęs duotas įstatymas, kur galėtų padaryti gyvus, teisumas būtų tikrai iš įstatymo. Bet Raštas užrakino visa po

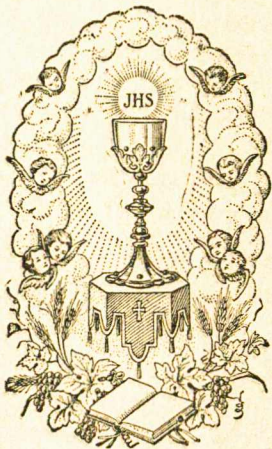
EVANGELIJA

Luk. 17, 11—19.

ANUO metu Jėzus keliaudamas į Jeruzalę ėjo tarp Samarijos ir Galilėjos. Jam įeinant į vieną sodžią, jis sutiko dešimts raupsuotų vyrų; jie sustojo atstu ir pakėlė balsą, sakė: Jėzau, mokytojau, pasigaitėk mūsų. Pamatęs juos, jis tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir atsitiko, kad beidami jie pasveiko. Vienas jų, pamatęs, kad jis sveikas, sugrįžo garbindamas didelį balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė ant veido prie jo kojų; tai buvo samaritonas. Atsiliepdamas Jėzus tarė: Argi ne dešimts pagijo? kur gi devyni? Neatsirado, kas sugrįžęs duotų garbę Dievui, kaip tik šitas svetimtantis. Taigi jis jam tarė: Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.

nuodėme; pažadėjimas turėjo būti suteiktas tikintiesiems tikėjimu į Jėzų Kristų.

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Kad įsakymas šv. Mišių klausyti būtų labiau įvertinamas ir pildomas

KAIP katalikai turi dalyvauti šv. Mišiose yra nurodžiusi Katalikų Bažnyčia. Patsai dabartinis mūsų Šv. Tėvas, Pi-

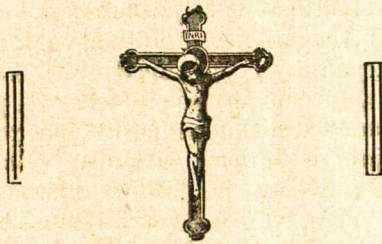
jus XI sako, kad mes turime "veikliai dalyvauti švenčiausiose paslapyse ir viešoje Bažnyčios maldoje." Nuolatos jis pabrėžia svarbą ir naudą šv. Mišių klausymo ir Bažnyčios įsakymų pildymą. Toks yra Bažnyčios noras.

Turime suprasti, kad per šv. Mišias garbė skiriama ne Kristui, bet su Juo ir per Jį Dangiškajam Tėvui. Taip suprasdami šv. Mišių auką, suprasime, kad tikinčiųjų Komunija yra šv. Mišių aukos papildymas ir dėl to tikintieji turi stengtis eiti prie Švenč. Sakramento per šv. Mišias, o ne po šv. Mišių.

Šv. Mišios yra tikras, nors nekruvinas pakartojimas to, kas prieš šimtmečių eilę buvo įvykę kruvinuoju būdu Kalvarijos kalne. Pats Kristus, įsakė tą Auką kartoti, ir kiekvienas Mišias ne kas kitas, bet Kristus atlaiko.

Tad, gražinkime šv. Mišioms jos vaidmenį ir reikšmę, kuriuos joms yra paskyręs

pats Dievas. Jų reikšmę suprātę, uoliai ir nuoširdžiai tą Auką įvertinkime pildydami savo pareigas.

Šv. Kryžiaus Paaukštinimas

(Rugsėjo 14 d.)

Ciesoriaus Fokaso viešpatavimo gale Persų karalius Chosroes užkariavo Aigiptą ir Afriką, paėmė Jėruzalę, išžudė daug krikščionių ir išplėšė jų bažnyčias. Tarp kitų brangenybių, persams pateko šv. Elenos atrastasis ir brangakmeniais papuoštasis Viešpaties Jėzaus, mūsų Išganytojo kryžius.

Pralaimėjęs Chosroes mūši, ūmai apvainikuotas Persų karalius Siroes. Jis tuojuo nužudė savo tėvą ir brolių ir pradėjo derėtis su Heraklijum. Pirmą sąlygą Heraklijus pastatė gražinti Viešpaties kryžių. Tą kryžių išvadavę iš pagonių rankų, nuo jų išniekinimo, neapsakomai nudžiugino visus krikščionis. Pats ciesorius ant savo pečių nešė jį į tą kalną, ant kurio Išganytojas buvo prikaltas. Didžiausios žmonių minios lydėjo savo brangiausią relikviją.

LAVYBA

Žegnojimasis: Kryžium katalikai reiškia savo vidujinius įsitikinimus. Tai išpažinimas savo tikėjimą į Švenč. Trejybę. Yra tai krikščionių ženklas. Su visu atsidėjimu — pamaldumu, žegnokimės, darykime vardan Švč. Trejybės kryžiaus ženklą.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Brangusis Promotoriau:—

Tikiuos jau seniai gaunate Maldos Apaštalystės lapelius ir gavėišdalinate juos visiems dr-stės nariams. Jei nepajėgtumėte paaiškinti jos turinį, būtų aišku, kad promotorius pasitenkina tiktai uoliai išpildyti sa-

vo pareigą, išdalindamas lapelius, nesigilindamas į jos turinį, mažai rūpindamas savo sielos reikalais.

Juk jie ir yra spausdinami, platinami ir dalinami tik tam, kad daug peno savo dvasiai jame randasi. Ar ne tiesa?

Pirmas puslapis kalba apie mėnesio "Bendrą Intenciją", sulyg šv. Tėvo paskyrimu, atsižinti į mėnesio laiką, Bažnyčios ir sielų gerovę.

Pirmasis laipsnis turi savyje rytinį aukojimą, su bendra to mėnesio paskirta intencija. Tai ankstyvo ryto visiškas savęs pasivedimas Jėzui, Jo Nekalčiausiajai Motinai, Marijai. Ar tai neturi svarbos tavo gyvenime?

Toliau seka antrasis laipsnis, būtent, to mėnesio paskirtajai intencijai, sukalbėti vieną "Tėve Mūsų" ir dešimts "Sveika Marija". Ir čia priminimas, raginimas, ką nariai turi atlikti, priklausydami prie tos draugijos.

Paaiškinimas trečiojo laipsnio Apaštalystės — priėmimas šv. Komunijos, atlyginimui už visus įžeidimus, išniekinimus — yra patiektas. Pats Išganytojas per šv. Margaritą Alakok ragina visus tikinčiuosius per devynius pirmo mėnesio penktadienius, eiti ir priimti vertai Jėzų šv. Komunijoje, nes jiems prižadėjo *tikros atgailos malonę: jie mirs malonėje ir priėmę šv. Sakramentus; ir Jėzaus širdis toje paskutinėje valandoje bus jiems užtikrinta pagalba.*

Giliai įsidėkime tai į savo širdis ir rūpinkimės visu stropumu savo gyvenime tai įvykdinti, rodydami visiems gerą pavyzdį.

Ypatingoji Misijų Intencija

Kad prieglaudos Misijų kraštuose paaugetų.

VAKARE

Saldžiausioji Jėzaus širdie! Pavedu Tau šią naktį savo širdį ir kūną, kad ramiai su Tavimi ilsėtusi. O kad aš miegodamas negaliu Dievo garbinti, teikis už mane tai padaryti. Kiek kartų šią naktį tvaksės mano širdis, tiek kartų teesie garbė Švenčiausiajai Trejybei! Kiekvieną gi mano kvėpavimą teikis priimti ir Jai paaukoti, kaip gyvasias mano meilės kibirkštis. Amen.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tęsinys)

XXIII.

R. K. Bažnyčia semia savo mokslą iš
Apreiškimo

KAD yra Dievas, t. y. visų priežasčių priežastis, Kūrėjas dangaus ir žemės ir visų regimųjų daiktų, tai jau jums, skaitytojau, nebereikia šito privedžioti, nes kas šito nepripažįsta, tas nemato toliau savo nosies, ar taip trumparegis, kaip kad anas mandragalvis, kurs, veidrodyje matydamas šašą ant nosies, mano tai esąs bijūnėlis!

Jau senovės mokslinčiai stabmeldžiai, prisiziūrėdami visai gamtai, priėjo išvadą, jog jai įkurti ir tvarkyti, ir valdyti būtinai reikalinga amžinoji Išmintis; o jei nūdien mūsų laisvamaniai tvirtina, jog gamta atsiradusi pati iš savęs be jokio Dievo, tai jie virsta panašiais anam zulusui (laukiniam žmogui), kurs pamatęs raudonai, geltonai ir žaliai nudažytą žemaičių kurpę, pradėjo tvirtinti ją esant dievaitį, pats save sukūrusį, ir jam pasirodžiusį; zulusas savo radiniu pradėjo taip džiaugtis, kad pradėjo ir šokinėti, įlindęs įkurpes, kol pagaliau, nepaslydo liūge ir nedripterėjo purvynan, iš kurio, kitiems gardžiai besijuokiant, atsikėlė visas purvinas, lyg kad žviegiantis kūrinys!

Jau graikų išminčias Sokrates pajuokdavo kitus dėl to, kad šie, regėdami gamtos tvarką ir grožį, nesuprantą, jog yra aukščiausias Kūrėjas, o garbiną savo rankomis padirbdintus stabus. Tiesą pasakius, tai ir šis garsus išminčius irgi save išstatė juokams, apsirgęs aukodamas dievaičiui gaidį! Na, ir nėra ko labai ir nustebti, kadangi šitokių Sokratų nemaža galima rasti ir katalikuose, kurie mėgsta pastatyti ir Dievui žvakatę ir velniui lemputę — ir bažnyčion eina, ir su laisvamaniais bičiuliuojas!

Taigi, nūdien jau nebegalima tvirtinti, jog nesama Dievo. Tačiau, tikrai pažinti Dievą žmogaus protas neišsigali be paties Dievo Apreiškimo.

1. Dievo Apvaizda.

Dievas yra! Jei Jis yra, tai aišku, jog Jis,

būdamas Kūrėjas viso pasaulio, o kas seka ir žmonių, negali nesirūpinti savo kūriniais, negali nepalaikyti jų, neprižiūrėti, kad viskas eitų Jojo sumanytąja tvarka. Gi paprastasis išradėjas niekad nesiliauna prižiūrėjęs, ar jojo išradimas (mašina) veikia priderančiai, ar ne; jei jis nesikištų į savo išradimo eigą, tai jis veikia sugestų. Juo labiau Dievas, tas aukščiausias Inžinierius, negali nepridaboti savo, jei taip galima išsireikšti, "išradimo", t. y. visatos. Šio dėliai Jis ir palaiko pasaulį, t. y. Jis visatą laiko savo žinioje, savo Apvaizdoje! Kad būtų bavę kitoniškai, tai Jis jau nebebūtų tikrasis Dievas — Amžinoji Išmintis — Amžinasis Tėvas — Priežasčių Priežastis!

Miestuose su garine, ar elektros šviesa visados esti centralinė stotis, kur išdirbinėjama garai, ar elektrinė srovė; kad ši stotis liautųsi veikusi, tai tučtuojau liautųsi veikusi ir šviesa, ar garai! Lygiai šitaip ir visas regimas ir neregimas pasaulis liautųsi buvęs, jei gerasis Dievas juomi nesirūpintų!

Pakabintas ant virvės akmuo tučtuojau krinta žemyn, virvei trūkus, ar ją paleidus. Lygiai šitaip ir pasaulis virstų niekais, jei Dievas nepalaikytų jo savo Visagalybe. "Kaip kas galėtų būti, jei Tu nenorėtumei?" sako Išminties knyga (11, 26). Anot šv. Pauliaus žodžių (Žyd. 1, 3) Dievas neša visa savo žodžiu. Jis savo kūriniam duoda visa, kad jie išsilaikytų. Gamtoje kasmet atsikartoja padauginimas duonos mūsų laukuose, dirvose, miškuose, vandenyse, ore ir visar. Iš mažo vieno grūdelio išauga 30—3000 tokių pat grūdų! Iš vienos suskaldytos bulvelės atsiranda 10-20 didelių bulvių! Iš mažo obuolio, ar kriaušės grūdelio išauga didelis medis, išduodąs daugybę vaisių! Šio dėliai šv. Augustinas ir sako, jog kasdieną gamtoje darosi tūkstantys stebuklų, tik žmonės neatkreipia į juos savo dėmesio, kadangi jie yra prie šio pripratę.

Dievas palaiko ir dangiškuosius kūnus. Kad Jis liautųsi palaikęs juos, tai jie tuojau sumarmėtų erdvės bedugnėn! Ir ateis tokie laikai, kada visas pasaulis dabartinėj išvaizdoj pranyks. "Dangus ir žemė pranyks"

(Luk. 21, 33). Tai visgi nereiškia, jog Dievas visa vėl pavers niekais, kadangi tai būtų priešinga Jojo savybėms; Jis be abejo pakeis visatą geresniu pasauliu. "Naujų dangų ir naujos žemės laukiame" (II Petr. 3, 13; Apok. 21, 1; Jer. 65, 17).

Lyg vairininkas veda laivą, kad nepaskęstų, bet priplauktų savo sieki, taip ir Dievas valdo pasaulį, kad šis atliktų savo uždavinį! Jis valdo dangaus kūnus pagal skirtą, patvarią tvarką (Iz. 40, 26), todėl žvaigždės ir apskatinėja Jojo garbę (Ps. 18, 2)! Jis valdo visas tautas (Dan. 4, 32), ypačiai žydų tautą. Jis valdo ir tvarko ir atskiras žmones. Apmąstydami Juozo Agyptiečio, Mozės ir kitų gyvenimus, mes aiškiai regime tiesioginį Jojo įsikišimą žmonių gyveniman. R. K. Bažnyčios gyvavimo, kaip tai įrodo mums istorija, negalime joku būdu išaiškinti be Dievo valdovavimo (Apvaizdos).

Tačiau, mes dažnai visai nesuprantame, kodėl įvyko šitaip, o ne taip, ar dar anaip. Dažnai atsitinka, kad žmogus mokslo ir išradimų priemonėmis pasitikėdamas, sakosi, jog jis netikįs nieku kitu, kaip tik į mokslą ir nieko nesibijąs! tačiau, štai, žiūrėk, o įvyksta visai kitaip, kaip manyta.

Čia bus ne pro šalį paminėti keletą gyvenimo įvykių, iš kurių galima aiškiai suprasti Dievo ranką.

Buvo laikraščiuose rašyta gan įdomus prietikiš su viena labai žinoma Rusijoje aukštakilmė ponija, gan išmokslinta, bet netikinčia Dievo apvaizda. Ji be galo bijojusi griauštinių ir žaibų. Būdama turtnolė, ji savo dvarė pasistatė vieną rūšį, apstatytą aplink perkūnsargiais. Užėinant griauštiniui, ji pasislėpdavo šitoj rūsy, ramiai sau laukdama perkūną praeinant pro šalį. Keletas praūžusių laimingai audrų ją dar labiau įtikino. Štai, vieną kartą, jai ramiai sau beskaitant per audrą prancūzišką romaną, perkūnas tikrai trinkt! ir tiesiai į jos laikančią romaną ranką! Ji tikrai kebėkšt! ir griūva nebegyva!

Šitokių pavyzdžių galima būtų prirodyti tiek ir tiek! Kasgi čia? Argi ne Dievo Apvaizda?!

Mes daugelio nesuprantame. Neretai mums išrodo, jog likimas neteisingai elgiasi su

mumis; tačiau, žiūrėk, vėliau pasirodo visai atvirkščiai!

Nėra žmogaus, kuriuo Aukščiausias nesirūpintų. "Veikiau motina užmirš savo kūdikį, kaip Dievas mus" (Iz. 69, 15). Jis nepamiršta gyvūnų ir kitų besielių kūrynių. (Mat. 25, 30). Šv. Augustinas sako: "Nėra žmogaus, kurs, ar jam norint, ar nenoromis, nebūtų po Dievo Apvaizda". Ypač Jis rūpinasi mažutėliais ir prislėgtais, kaip tai sako Išminties knyga (6, 8).

Dievas ir mažose dalykaose yra didelis. Tai mums aiškiai įrodo kad ir mažiausias vandens, ar šiaip jau kokio skystimo lašelis. Per mikroskopą (mažiems daikteliams matyti žiūronas) matome jame daugybę gyvūnėlių, kurie šitame lašely juda, kruta, sukinėjas, kovoja, gyvena! Įsižiūrėjus ir įmenkiausį vabalėlį, negalima nenustepti jų sudėtimi, jų mašinerija, jų tikslinga darbuote.

Menkos reikšmės pasaulio žmones Jis iškeldavo, o dar ir nūdien iškelia aukšty, padaro vadovais, galiūnais, geradariais! Prisiminkime tikrai tokį Juozapą Agyptietį, Možę, Dovidą, Danielių, Apaštalus, Švenčiausiąją Panelę Mariją ir daugybę kitų. Šio dėliai ir Dovidas gieda savo psalmėse: "Kas, kaip kad mūsų Viešpats Dievas, kurs gyvena ant aukštybių, o veizi į menkus dalykus!" (112, 5). "Iš mėšlo pakeldamas beturtį, kad jį pasodintų su kunigaiškiais, su savo tautos kunigaiškiais" (112, 8).

Pasauly niekas neįvyksta atsitiktinai, pripuolamai. Dievo Apvaizda apima kad ir menkiausias mūsų gyvenimo dalykus, kaip tai tvirtina šv. Efreimas. Tiesa, negalima pasakyti, kad Jis geidžia viso tai, kas vyksta pasauly, ar kad Jis taikina kiekvieną mūsų žingsnį. Jis tik leidžia šitaip, o ne kitaip elgtis, kadangi Jis žmogui yra davęs laisvą valią, t. y. pasirinkti iš tai, kas gera, ir iš tai, kas pikta. Taigi, čia ne Jojo kaltė, kad žmonės pikta elgiasi. Tačiau, Jis ir pikta dažnai apverčia geran. Štai, kad ir persekiojimais Bažnyčios visados atnaujina ją, prašveičia, išskiria bloguosius nuo gerųjų, atgaivina dvasią, iškeldamas nepaprasto šventumo žmones, kurie vėliau virsta visos žmonijos geradariais!

Greitai Ir Netikėtai Išsipildžiusi Pranašystė

BAISUS ir nežmoniškas tropišką Azijos klimato karštis, tarsi verdančio vandens katilė įkaitusio garo dujos, ne tiek degyte degino, kiek šutyte šutino, visą gyvūniją bei augmeniją, kas tik gamtoje randasi...

Kai saulutė ruošėsi leisti nakties poilsiui, už raudonųjų aukštai dangiškoje erdvėje plačiai išsidraikiusių šilkinių garbiniuotų tarsi jūros bangos debesų. Vakariniame dangaus horizonte, — tarsi keršydama mažam Raichur miesteliui, Bihaner Provincijoje, Indijoje, — ji (saulutė!) paskutinius savo spindulius, tiesiog uždegė ir jais apibėrė žemę, nuo ko visur pasidarė tiesiog nebeapkenčiamas karštis.

Buvo lygiai 6 valanda vakaro.

Mažon vietinėn katalikų bažnytėlėn, išpa lengvo pradėjo rinktis neskaityti vietiniai krikščionys konvertistai indusai gyventojai, kad atlikti šv. išpažintį. Šeštą valandą vakare, buvo prižadėjęs atvažiuoti Pranciškonas misijonierius, — Tėvas Bonaventūras, O. F. M., juos visus išklaudyti. Tačiau čia įvyko maža nelaimė! — Dar prieš 6 valandą vakaro, atvykęs misijonierius ir atėjęs bažnytėlėn paš klausyklą, mandagiai visų atsiprašė, pareikšdamas visiems, kad dabar negalys pradėti išpažinėių klausyti dėl to, kad esąs skubiai pašauktas pas vieną sunkiai susirgusį ligonį, — mirštančią moteriškę suteikti jai Paskutiniuosius šv. Sakra-

mentus, ir paprašė visus už jos sveikatą pasimelsti. Tikintieji tai išgirdę, žinoma nė vienas tam nebesipriešino. Katekistai greitai pagelbėjo misijonieriui paruošti šv. A. liejū Paskutiniam Patepimui, ir visa kita, kas yra reikalinga suteikiant ligoniui Paskutiniuosius šv. Sakramentus, o tikintieji karštai V. Dievą meldė, kad V. Dievas teiktųsi ją suraminti ir pastiprinti paskutinėje jos žemiškoje kelionėje į amžinybę, ir suteiktų mylimai savo avelei, pailsusiai bebairiant visus šios žemės vargus ir kentėjimus, ramios, ir laimingosios mirties malonę.

Vargšė senelė moteriškė, buvo viena iš neturtingiausių ir labiausiai šioje žemėje vargstančių Dievo tarnaičių! Mat atvykdamas bažnytėlėn, pats misijonierius, atrado ją ant šaligatvio bazaro (turgaus ar žomarko), gatvėje, ant plikos žemės gulinčią ir mirties belaukiančią. Ji buvo taip dideliai neturtinga, kad ne tik kad kokių nors savo namelių, — bet nė šiaip jokios kitos, nors ir svetimame kampely prieglaudos, kurioje ji būtų galėjusi ramiai numirti, — vargingą savo gyvenimą užbaigti, visiškai ji nebeturėjo. V. Dievas, matomai ją mylėdamas ir padarydamas daugiau panašesne į Save, — jei skyrė mirtį ten, Indijos Bazare, kur visiškai nebeįmanomas bet koks ligoniui patarnavimas ar kokios pagalbos suteikimas, ir kur tokiu daiktu, kaip žmogaus mirtimi, niekas o niekas, niekuomet visiškai nebesirūpina...

Mediniuose, primityviuose vežimuose pajungtų jaučių, kuriais jų savininkai Bazaran suveža parduoti įvairius savo produktus, baubimas, riaumojimas ir medinių vežimų girgždėjimas; įvairių parduodamų paukščių riksmas; monotoniškas avelių bliovimas; šunų lojimas; fanatiškas perkančiųjų bei parduodančiųjų savytarpinis ginčas ir vienas antro koliojimas; beskaitlinis įvairaus amžiaus susirinkusiųjų vaikaičių riksmas ir keliamas lermas. Visa tai sudarė tikrą Babelio tautų mišinio paveikslą. O prie visa to, — dar prisidėjo ir didžiausi, žmonių vis pirmyn į vidurį Bazaro besiveržiančių kojomis sukeliama sausų, visus iki nualpimo troškinančių, ir dalinai apakinančių dulkių debesiai.

Tokioje tai atmosferoje bei apystovose, aišku, kunigas nebegalėjo ligoniui teikti Pa-

skutiniųjų šv. Sakramentų. Misijonierius pamatęs pusiaa mindžiojamą, tarpe gyvulių išmatų ant žemės begulintį ligonį, — iki ašarų sujaudintas, pradėjo aplinkui bevaikščiojančių žmonių klausinėti, ar nėra čia kur nors arti katalikų buto, kur būtų galima ligonis nunešti, nors iki tol, kol bus suteikti jei Paskutinieji šv. Sakramentai.

Greitai misijonieriui vietinių žmonių buvo atsakyta, kad čia pat, — vos kitoje Bazaro gatvės pusėje, palei paties Bazaro namus, gyvenanti viena katalikė našlė moteris, su savo sūnelra. Misijonierius nė valandėlę ilgiau nebelaukdamas, pustekinis nubėgo pas tą moteriškę jos butelin, prašydamas ligonį vos tik ant trumpos valandėlės vidun priimti. Jis skubiai jei išdėstė visą savo reikalą. Tačiau namų šeimininkė visa tai išgirdusi, — nė klausyti nebenorėjo, ir varė misijonierių laukan, sakydama, nieku būdu nebegalinti mirštantį ligonį į savo namus priimti dėl to, kad vėliau gali jos sūnus arba ji pati namirti. Vargšas misijonierius, kiek neprisikamavo nepriprašė, mirštančią moteriškę ant valandėlės į namus priimti, kad laisvai, niekeno nebekliudomai, galėtų jei Paskutiniuosius šv. Sakramentus suteikti, prižadėdamas ligonei mirus, — pats savo lėšomis ją palaidoti, — jokių bereikalingų išlaidų nepadaryti. Tačiau namų šeimininkė savo užsispyrime buvo nepajudinama!

Matydamas, kad visi jo prašymai ir maldavimai, neturi teigiamų vaisių, — misijonierius permainęs savo kalbos toną, bandė ją sujaudinti primindamas jei šv. Evangelijos žodžias:

— “Ištiesų ištiesų sakau jums, jei ką nors padarėte vienam iš tų mažiausių Mano brolių, — Man Pačiam padarėte; o jei vienam iš tų mažiausių Mano brolių ko nepadarėte, — Man Pačiam nepadarėte”.

Tačiau ir šie reikšmingi Išganytojaus šv. Evangelijoje jausmingai ištarti žodžiai, paliko be jokių teigiamų pasekmių.

Susijaudinęs misijonierius dar pridėjo jei sakydamas:

— “Atmink, brangioji sesele, jei Tamsta atsisakai priimti į savo namus mirštančią moteriškę, — atsisakai priimti Patį mirštantį Kristų!”

Namų šeimininkė ir ant šių jaudinančių

žodžių, paliko visiškai kurčia... Ji didžiausiame užsispyrimu pripildytame fanatizme, nuolatiniai vis tą patį kartojo:

— “Aguwadilla Swami!” (Negalima Tėve!).

Matydamos, kad visos jos pastangos naėjo veltui, — kunigas misijonierius iki sielos gelmių sujaudintas, ir kokios tai neregimos jėgos verčiamas, nejučiomis pasakė:

— Gali būti, kad šiuose namuose kas nors mirs daug anksčiau, negu kieno nors buvo tikėtasi!”...

Tuos žodžius ištaręs, misijonierius greitai apleido moteriškės butelį, ir nusiskubino pas mirštančią moteriškę. Jo staigas pas ligonį sugryžimas, atkreipė kai kurių Bazare buvusiųjų žmonių dėmesį. Jie susirinkę aplinkui ratu apstojo mirštančiąją moteriškę, ir kai misijonierius teikė mirštančiajai Paskutiniusius šv. Sakramentus, — kai kurie gailėstingiesniji žmonės, baidė debesius įkiriųjųusių mūsų nuo ligonės veido. Ligonė aprūpinta visais Paskutiniaisiais šv. Sakramentais, tą naktį nė vidurnakčio nebesalaukusi, ramiai užmigo Viešpatyje!...

* * *

Praėjo lygiai dvi savaitės laiko.

Misijonierius iš misijų stoties buvo išvykęs aplankyti keletą labai tolimų kaimų. Kai jis po tai vizitacijai gryždamas namon, užsuko dar ir Raichur miestelin, — jis ir vėl staiga kur tai buvo pašauktas. Tačiau ši kartą ne pas sunkiai susirgusį ligonį, bet palaidoti jauną, vakar vakare mirusį numerėlį. Tai buvo tos pačios moteriškės ka-

talikės našlės motinos, 6 metų amžiaus vienturtis sūnelis, kari prieš dvi savaites laiko, nepriėmė į savo namelius mirštančios Bazare moteriškės! Atvykęs butelin, jis rado ant žemės paguldytą 6 metų amžiaus sustingusį kūdikio lavonėlį, o šale jo beklykiančią iš baisaus skausmo ir gailėsčio, nelaimingąją jo motiną. Kūdikis be jokios priežasties ir ligos, mirė su visu staigiai ir netikėtai. Misijonierius ir kiti visi, ypatingai krikščionys ir katekistai, aiškiai tame įvyky matė ir suprato, ne ką kitą, kaip vien staigiai atsiųstą V. Dievo bausmę, už jos negailėstingumą. Misijonierius begalo stebėdamasis tokiu staigiu aiškios Dievo bausmės pasireiškimu, nė žodį apie tą įvykį nebekalbėdamas, atliko visas laidotuvių apeigas, kol vaikučio lavonėlis buvo paimtas palaidojimui. Tą nuostabų įvykį, misijonierius, — Tėvas Bonaventūras O. F. M., vėliau patvirtino savo paties ranka pasirašytu parašu.

Čia, man rodos, kiekvienam aiškaus proto katalikui žmogui, galėtų būti lengvai suprantama, kad šiame įvyky nėra nė mažiausio krislelio melo. Tiesa, V. Dievas Savo teisingumą žmogui parodo dažniausiai tik po mirties. Tačiau nemaž esti ir tokių įvykių, kur tas V. Dievo teisingumas nekartą ir gyvam žmogui tebesant, dažnai esti parodomas, kad žmogus tai žinotų ir niekuomet nebepamirštų. Tik vargas, kad supagonėjusi šių laikų žmonija, nieku būdu nebeįstengia tai matyti ir suprasti.

J. Butkevičius

MEILĖ IR NEAPYKANTA

MAN didelė laimė priklausyti katalikų Bažnyčiai, kuri yra nekenčiama. Ji mylima tų, kurie žino jos dieviškąjį pobūdį, bet ji nekenčiama tūkstančių, kurie sako, kad ji ir pasenusi, ir atsilikusi, ir prietaringa, ir nepažangi. Ją pagerbia ir Motina vadina tie, kurie iš jos gauna dvasišką pagalbą, bet kiti taip jos neapkenčia, jog varo lauk iš savo krašto. Nors ir kažin kiek būtų atskirų sektų, kurios nesutinka ir vaidijasi tarp savęs, apie jas vos vieną kitą neprielankų žodį pasako, bet į Bažnyčią žiūri kaip į vienintelį priešą.

Pasaulio elgesys su katalikų Bažnyčia toks pat, kaip ir su Jėzumi Kristumi. Viešpats Jėzus vienų buvo karštai mylimas, kitų — karštai nekenčiamas. Niekur nerandame tokios atsidavusios meilės, kokia aukojama Jėzui Kristui, ir niekur nerandame tolygios neapykantos. Jei manęs kas paklaustų, dėl ko budizmas nėra neapkenčiamas ir dėl ko katalikybė yra neapkenčiama, atsakyčiau: dėl to, jog Buddha nėra neapkenčiamas, ir dėl to, jog Jėzus Kristus yra neapkenčiamas.

Tarkim vieną žodį apie meilę ir neapykantą Kristaus asmeniui, o kitą apie tą pat

Jo Bažnyčiai. Yra dvi didelės aistros, kuriomis žmonės apsapa mūsų Viešpaties gyvenimą taip, kaip nė vieno kito žmogaus, kada nors gyvenusio, būtent: meilės aistra ir neapykantos aistra. Jėzus Kristus kalbėjo, kad bus mylimas. Jis taip pat kalbėjo, kad bus nekenčiamas. Jis kalbėjo, kad bus garbinamas; taip pat kalbėjo, kad bus išjuoktas. Jis kalbėjo, kad bus mylimas iki pasiaukavimo ir neapkenčiamas iki pakvaišimo. Tokia dvejopa aistra tęsis iki pasaulio pabaigai. Neapykanta Jį pakels ant kryžiaus, bet ant jo kalbėdamas Jis patrauks visus mylėtojus prie savo širdies, kuri yra meilė: **Aš gi kuomet būsiu pakeltas aukštyn nuo žemės, visa patrauksiu prie savęs.**

Jis kalbėjo, jog bus mylimas daugiau, kaip tėvas ir motina myli savo vaikus, ir daugiau, kaip vaikai myli savo tėvą ar motiną. Tai nereikšė **nemylėti** savo tėvų arba **nemylėti** savo vaikų. Tai reiškė juos **mylėti vien tik Jam.** Jis nekalbėjo, kad turime mažiau mylėti vienas kitą, bet vien tik, kad turime Jį mylėti daugiau. Ir argi tai nėra protinga bei išmintinga? Argi visas neturi būti mylimas daugiau, kaip dalelė? Argi pati ugnis nėra vertesne už žariją? Argi šventykla nėra vertesnė už piliorių? Argi Kūrėjas neturi būti mylimas daugiau, kaip kūriniai? Argi Dievas nenusipelno didesnės meilės kaip žmonės? Argi pati Meilė nėra brangesnė už meilės dalykus?

Ką gi kalba istorija?

Atversk istorijos puslapius ir atrask bent vieną žmogų, kuris po savo mirties būtų buvęs taip mylimas, kaip Jėzus Kristus. Jo Kryžius buvo meilės ašaromis nuplautas. Prie Kryžiaus bėgo visos kartos ir giminės, kaip kokie meilės įniršėliai, atsiliepdami šventojo Povilo žodžiais: **Tai kas gi atskirs mus nuo Kristaus meilės? ar vargas, ar suspaudimas? ar badas? ar plikumas? ar pavojus? ar persekiojimas, ar kalavija?.. Bet visa tai mes nugalime dėl To, Kurs mus mylėjo. Nes aš esu tikras, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei galybės, nei dabartiniai, nei būsimieji dalykai, nei stiprybė, nei aukštumas, nei gilumas, nei joks kitas sutvėrimas negalės atskirti mūsų nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje.**

Napoleonas matė visa tai, kaip ir visi kiti galiūnai matė pirma jo. Būdamas ištrėmimo šv. Elenos saloje, Napoleonas mąstė apie tuštumą savo paties ir karaliaus Liudviko XIV gyvenime šiaip tarė: “Šis galiūnas karalius nėra dar miręs, jis ir dabar dar randasi vienas savo kambaryje Versalyje, kurį apleidė pataikūnai, gal būt iš jo tyčiodamiesi. Jis nebėra jų valdovas, jis yra lavonas, karstas ir šlykštybė. Netrukus ir aš susilauksiu panašios dalios. Tai viskas, kas man ateis. Kokia bedugnė tarp mano viešpatavimo ir viešpatavimo Jėzaus Kristaus, kurs yra skelbiamas, mylimas ir garbinamas visame pasaulyje!”

Mes turime tos meilės įrodymų: uždėk savo ranką ant tų širdžių, kurios Jėzų Kristų priima kasdienėje šventoje Komunijoje, ir pats pajusi ugnį, kurią Jo meilė sukūrė. Pasibelsk į Karmeličių, Vargšių Klaričių ir kitus vienuolynus ir duok ten klausimą, kurį pasaulis mėgsta duoti šventoms sieloms: “Ar dėl to įstojai į šią vienuoliją, kad buvai apvilta meilėje?” Atsakymas bus skubus ir taip skambės: “Ne, aš ne dėl to esu čia. Aš niekada nebuvau apvilta meilėje. Mano pirmoji meilė yra mano vienintėlė meilė, būtent, mano Viešpaties ir mano Dievo amžinoji Meilė”.

Nėra reikalo dauginti liudininkų skaičiaus. Net tavo paties tobulos meilės troškimas yra troškimas to, kurio paveikslu ir panašumu esi sutvertas, ir be Jo negali būti laimingas. Jis ieškojo meilės ir pas vargšus bei skurdžius, ir silpnose širdyse, tokiose pat, kaip mūsų pačių, ir kitose širdyse, kurios tik plaka. Ir rado; Jo švenčiausioji Širdis buvo mylima labiau už viską labiau už patį gyvenimą. Kaip gražiai mokslininkas Paskalis pasako apie Kristaus dievybę: “Jėzus Kristus troško būti mylimas. Jis ir yra mylimas. Taigi, Jis yra Dievas”.

Neapykantos liudijimas

Dabar kreipkimės prie kitos tiesos apie mūsų Viešpaties gyvenimą, kur įrodoma, jog Jo dievybę galima pažinti ir iš Jam reikiamos neapykantos. Jis kalbėjo, kad bus neapkenčiamas iki pasaulio pabaigos. Jo neapkęs ne medžiaginė žemė, ne žmonija kaip visumą, bet, tariant apaštalių žodžiais, **Jo neapkęs pasaulio dvasia.**

(Bus daugiau)

— ≡ — Paklausimams Atsakymai ≡ —

Ką reiškia virš kryžiaus padėtos raidės I. N. R. I.?

Jos reiškia: "Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum" lotynų kalboje. Lietuviškai yra: "Jėzus Nazarėnas žydų karalius". Piloto paliepimo šitoks parašas buvo prikaltas prie kryžiaus. Šv. Jonas mums šitaip kalba: "Pilotas padarė taip pat ir įrašą ir padėjo viršuje kryžiaus. Buvo gi parašyta: **Jėzus Nazarėnas žydų karalius**. Tą įrašą skaitė daugelis žydų, nes vieta, kame Jėzus buvo prikaltas ant kryžiaus, buvo arti miesto: buvo gi parašyta ebrajiškai, graikiškai ir lotyniškai. Todėl vyriausieji žydų kunigai sakė Pilotui: Nerašyk: Žydų karalius, bet: Jis sakė: Aš esu žydų karalius. Pilotas atsakė: Ką parašiau, parašiau" (Šv. Jono XIX, 19-22).

Ar Kristus ne pirma suteikė apaštalams Sutvirtinimo sakramentą, o tik paskui Krikštą?

Krikštas yra visų kitų sakramentų dūrys ir pamatas. Jis yra sakramentas, kurio nepriėmę ar bent netroškę negalime būti išganyti. Apaštalai tik pirma priėmę Krikšto sakramentą tegalėjo būti sutvirtinti. Iš paties Kristaus mokslo yra aišku, jog yra reikalinga pirma būti pakrikštytu pirm nega yra galima kitą kurį sakramentą priimti. Krikštas mus padaro Bažnyčios nariais ir tinkamais priimti kitus sakramentus.

Kada prasideda ir baigiasi velyklaikis, kuriame katalikai turi priimti velykinę Komuniją?

Laikas skirtas velykinės išpildymui čia Jungtinėse Valstijose tęsiasi nuo pirmo gavėnios sekmadienio iki švenčiausios Trejybės sekmadienio t. y. sekančio sekmadienio po Sekminių.

Ar jaunieji stojantieji moterystėn turi turėti žiedą per vedybas? Koks jis turi būti?

Nėra būtina reikalinga, jog stojantieji moterystėn turėtų žiedą, bet pageidaujama, jog turėtų. Moterystės esmė yra tarpusavio sutikimo išorinis pareiškimas. Visos kitos apei-

gos yra grynai papildančios, bet tai nereikia, jog dėl tuokiančiųsi ūpo galima jas praleisti. Kunigas pareiškęs, jog moterystės sakramentas jau yra suteiktas, pašventina žiedą, kurį jaunas užmauna ant jaunosios kairės rankos. Šios dalies nevalia apleisti nebent aplinkybės ar gera priežastis tai reikalauja. Vedybinio žiedo nešiojimas dabar yra visuotinas krikščioniškuose kraštuose, nors smulkmenose kai kur šiuo tuo skiriasi.

Koks jis turi būti? Nėra nustatyta iš kokios medžiagos ar kokio padarymo būtų žiedas padirbtas.

Norėčiau žinoti ar Bažnyčia draudžia moterims tarnauti prie Mišių ar čia yra tik kai kurių parapijų prasimanymas?

Bažnyčios teisių kodekse (kan. 813) randame: "Mišių patarnautojas tenebūna moteris, nebent nesant vyrui ir tik jeigu moteris iš toliau atsakinėja maldas ir jokiū būdu neprisiartina prie altoriaus". Kai yra sunku surasti vaiką ar vyrą, kurs Mišioms patarnautų dėl protingos priežasties, kunigas gali laikyti Mišias moteriškai atsakinėjant maldas. Moteriškai, tačiau, nėra leista prisuartinti ir patarnauti prie altoriaus kaip tai paduoti vyną ar vandenį.

Mano draugė sako, jog pažįstanti merginą, kuri karštai buvo meidusi gauti gerą vyrą. Gavo vyrą, bet dabar turi daug vargų su juo. Mano draugė jai sako, jog taip yra, nes prieš Dievo valią ji tą vyrą išmeldusi.

Pats mūsų Viešpats mokė mus būti ištvermingais maldoje. Tai kad dabar žmona turi vargų su vyru visai nėra kaltė tų pirmiau sakalbėtų maldų. Beje, jeigu nebūtų sakalbėjus tų maldų gal būtų turėjus didesnių vargų ir nelaimių.

Ką turi daryti žmogus, kurs labai nepri-girdi ir paskui nežino, ką kunigas užduoda už atgailą per išpažintį?

Toks žmogus dar prieš išpažinties pradėjimą turi pasakyti kunigui, jog labai nepri-girdi. Kunigas tuomet suras būdą kaip pa-

sakyti ir pranešti atgailą, pvz., parodydamas ražančių ar kaip kitaip.

Ar Mišių išklausymui reikalinga, jog matyčiau altorių ir laikantį Mišias kunigą?

Jeigu nėra galima matyti nei altoriaus, nei kunigo nėra reikalo, jog klausantis Mišių juos matytų. Tada ir nematydamas nei altoriaus, nei kunigo išklauso Mišias. Daugelyj didelių katedrų kaip tik ir yra negalima matyti nei kunigo nei viso altoriaus dėlei esančių piliorių ar dėlei pačio bažnyčios tokio pastatymo (su visokiais pavyzdžiu užkampiais). Kaip tik dėlei šios priežasties įvairiose Mišių dalyse buvo įvesta skambinti varpeliu, kad žmonės, kurie nemato kunigo, žinotų kuri Mišių dalis dabar vyksta.

Kai po mirties prisikelsime, ar vyrai ir žmonos vėl bus sujungti ar susitiks vien kaip draugai?

Mūsų Išganytojas, atsakydamas sadukiejams, paklaususiems kieno žmona bus moteris, kuri buvo ištekėjusi už septynių brolių, tarė: "...prisikėlę iš numirusiųjų žmonės neveda ir neteka, bet yra kaip Dievo angelai danguje" (Mk. XII, 25). Visi žmonės prisikels, kiekvienas savo kūne. Garbingas kūnas turės keturias dvasiškas ypatybes:

1 — negalės kentėti; 2 — turės skaistumą, arba išorį spindėjimą; 3 — veiklumą, arba galėjimą lengvai persikelti iš vietos į vietą; 4 — galėjimą pereiti per medžiagą, kuri dabar mūsų kūnai sudaro kliūtį. Tačiau, visa tai nereiškia, jog prapuls lyčių skirtumai, jog daugiau nebus vyrų ir moterų. Moterys po prisikėlimo vis bus moterys; vyrai — vyrai. Tik lyčių susijungimo, susivienijimo daugiau nebus. Tad, visi bus kaip dangaus angelai, ne savo prigimtimi, bet gyvenimo būdu. Artimieji, draugai ir giminės vieni kitus pažins ir bus dar glaudžiau suartinti nepalijaujančios meilės ir džiaugsmo ryšiais.

Kažkur šventajame Rašte, neatsimenu kur, yra pasakyta, jog niekeno nevadintume Tėvu, tiktai Dievą. O mes visgi kunigus vadiname "Tėveliais". Man tai nėra visai aišku.

Be abejojimo, Tamsta mintyje turi evangelijos, surašytos pagal šv. Matą XXIII, 9, žodžius, būtent: "Nė vieno nevadinkite sau žemėje tėvu, nes vienas jūsų Tėvas, kurs

yra danguje". Čia Kristus nedraudžia vaikuiams vadinti savo gimdytojus tėvais — pati prigimtis prie to ragina; nė nedraudžia vadinti kunigus "tėveliais", nes jie tikrai yra dvasiški tėveliai. Šiais žodžiais Kristus išbara išpuikusius parisiejus, kurie troško "tėvo" vardo, kad tokiu būdu jie apturėtų tam tikrą pirmenybę ir pridėtų didesnio svarumo prie Įstatymo aiškinimo, kuriuo užsiimdavo. Jie norėjo visą garbę sau pasisavinti, nei kad ji Dievui būtų teikiama, kuris vienas tėra visokios garbės vertas.

Kurią dalį savo uždarbio reikia paaukoti Bažnyčiai?

Tiesa, Bažnyčia yra reikalinga medžiaginės pagalbos, kad savo pasiuntinybę galėtų vykdyti — nes tokia Kristus ją įsteigė — tačiau ji nereikalauja, jog jos dvasiški vaikeliai nustatytų savo algų ar uždarbio dalį jai paaukotų. To nereikalauja nei įsakymas parapijiečiams užlaikyti savo kleboną. Kiekvienas išpildo savo pareigą jeigu prisilaiko nustatymų, kurie toje parapijoje yra išleisti. Reikalingam parapijos palaikymui.

Mano duktė nori tekėti, bet dabar turi tik aštuoniolika metų. Manau, kad ji dar per jauna, nors būsimas žentas yra gražus ir geras katalikas jaunikaitis. Jau aštuoni mėnesiai kai vienas su antru susieina ir pasimato.

Gali būti gerų įrodymų ir už jaunųjų stojimą moterystėn ir prieš jaunųjų stojimą moterystėn. Kiekviename atvejuje reikėtų pažinti jaunosius ir patarimą duoti atsižvelgiant į aplinkybes. Mes patartume jaunuoliams, kad jauni stotų moterystėn, kada tarpusavė meilė dar yra jauna ir tyra, o ne lemtas geidulių žaltys dar nėra drįsęs pakelti savo nuodingos buožės. Jaunieji gali veikiau susigriebti nei senesnieji. Per daug jaunuolių žaidžia su meile iki ją apkrečia dulkėmis, o kartais biauriai suteršia ir tuomet pradeda gyventi po tamsiu, juodu debesiu.

Jaunieji, gražiai suderinti, daug gražiau atjaus tyros meilės malonumus bei jauni prisims moterystės jungą. Per didelis laikinųjų dalykų apskaičiavimas dažnai suardo tikrai gražią ir skaisčią meilę.

Atskiruose atvejuose geriausia klasikiną išriš jaunųjų nuodėmklausis.

LEGENDA APIE ŠVENTOJO PRANCIŠKAUS ŽUVĮ

ŠV. Pranciškus Asyžietis mylėjo ne tik paukšteliu, kurie nutūpdavo ant jo rankų, ant pečių, kad su juo giedotų Viešpačiui giesmes, bet mylėjo ir žiogelį, kurį patraukdavo savo didžia meile, kad turėtų draugą maldoje; mylėjo vilką su kurio Gubbio apylinkė padarė sutartį miestelio piliečių vardu, kurie pirmiau to vilko buvo labai įbauginti, mylėjo visus gyvulius be jokio skirtumo, nes jie primindavo jam Dievo gerumą, ir matė kaip jie savo bežodėj kalboj visuomet garbino ir aukštino savo Tvėrėją — Dievą.

Iš tokios meilės negalėjo būti išskirtos nė žuvis, tie nesuskaitomi tvariniai, kurie, virpindami vandenyje savo pelekus, skelbė Viešpaties didybę. Be to apie šiuos tvarinius yra užsilikęs malonus atminimas.

Grižtant vieną dieną Šv. Pranciškui iš Grečio ir besitartinant prie Piediluco ežero, pamatė jį keli žvejai, trokšdami pasidžiaugti bent valandėlę jo draugyste ir išgirsti iš Šventojo naujų pamokymų, pakvietė sėsti į savo valtį. Patiko Šventajam tas jų pasiūlymas, nes tokiu būdu galėjo prabilti į tuos geros valios žmones apie Dievo gerumą, sužadindamas juose dangiškųjų dalykų meilę.

Kai išėdo į valtį, atrodė, kad kartoja Jėzus kelionė su Apaštalais Genezareto ežere... Taip atydziai klausėsi žvejai malonios ir meile trykstančios Šv. Pranciškaus kalbos. Po to, kai Šventasis pasakė daug pamokančių dalykų, žvejai prašė palaiminti jų tinklus, kuriuos vos tik įmetus — tuoj buvo pilni žuvų. Nesitvėrė iš džiaugsmo tie gerieji žvejai ir nežinojo kaip geriau išreikšti Šventajam savo dėkingumą. Nieko neturėdami, maldavo, kad jis priimtų vieną gražiausią iš tinkle esančių žuvų. Šv. Pranciškus paėmęs žuvį į rankas, pradėjo glostyti ir jai kalbėti apie gerąjį Dievą, kad žavims parūpina tiek vandens, kur jos gali taip linksmai nardyti ir maitintis. Paskiau perspėjo, kad ji nerytų kitų mažesnių žuvelių, nes ir tos mažutės yra Viešpaties tvariniai. Tuo tarpu žuvis Šventojo rankose judino savo pelekus, žiopsojo, reikšdama agoniją.

Pranciškus, gailestingumo sujaudintas, maloniai žiūrėdamas, švelniai ją paleido į ežerą. Žuvis kaip nebylys sutvėrimas tuo parodė savo džiaugsmą bei dėkingumą: dabar aplink valtį pradėjo daryt grakščias ir lengvus šuolius, čia vėl atrodė lyg atsilikanti nuo valties, paskiau vėl, nerdama lyg jietis, ją išnykstant tik tada, kai jų valtis priplaukė prie pat krašto. Tada Šv. Pranciškus plačiu gestu palaimino tą brangų gyvulėlį ir visus jo vandens draugus.

Šis meilumo nuotykis tuoj pasklido tarp visų paežerės gyventojų ir net išliko iki šių dienų. Mat Piediluco ežero žvejai po žvejys visuomet yra pratę paleist atgal ežeran taip vadinamą Šv. Pranciškaus žuvį, kuri visada yra gražiausia ir didžiausia iš tinkle sugautųjų.

Išvertė **Pranciškonas**

“Prie Kryžiaus”!

Visiems teko girdėti apie potvynius ir atoslūgius. Kas 12 valandų jūros vanduo keliais metrais nusenka ir vėl pakyla.

Kartą, kai jūra buvo nusekusi, jaunuolis vaikštinėjo nuslūgusios jūros dugnu ir rinko jūrų kriauklius. Pagaliau nuvargo ir atsistodė ant akmenų toli nuo kranto. Staiga prasidėjo potvynis, ir vanduo greitai apsėmė mirtinai išsigandusį jaunuolį.

Ant kranto žmonės matė tolumoj skęstantį vaikiną, bet nebuvo jokios skubios priemonės jam išgelbėti. Staiga vieno galvoj kilo išganinga mintis. Netoli skęstančio, ant tvirtos akmenų kyšojo iš vandens didokas kryžius, pastatytas tenai sudūžusio laivo atminimui. Žmonės mojavo ir šaukė: “Prie kryžiaus! Gelbėkis prie kryžiaus!”

Jaunuolis suprato. Po energingos kovos su užaujančiomis bangomis jam pavyko pasiekti kryžių. Jis prilipo prie jo, apsikabino abiem rankom, ir bangos nestengė jo nublokšti. Tuo tarpu žmonės surado valtį ir atplaukė išgelbėjo nelaimingąjį.

Mūsų laikais tūkstančiai skęsta abejonių, viliojimų ir kitokių nesuskaitomų pavojų potvynyje. Ir jiems nėra kitos pagalbos, kaip kryžius. “Prie kryžiaus! Gelbėkis prie kryžiaus!”

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Kryžiai Į Viešas Įstaigas

Ir drąsūs gi tie olandų katalikai! Štai, neseniai jie smarkiai ėmė visame krašte bruzdėti, rūpindamiesi įnešti kryžius į visas viešas įstaigas savo krašte. Daug kur jiems tai labai gražiai pavyko įvykdyti. Antai, Wov miesto Taryba prieš kelias savaites ne tik sutiko pavesti kryžiui iškilmingiausią vietą Miesto Rotušėje, bet dar nutarė ir kiekvieną savo posėdį pradėti malda!

Austrijos Katalikams Neleidžia Melstis

Užėmus vokiečiams Austriją, Austrijos katalikai gyvena sunkias dienas. Dauguma bažnyčių šventadieniais apytuštės, nes tikintieji bijo eiti melstis, kadangi už tai persekiojami. Gatvėse kunigų ir vienuolių beveik nematyti. Savizudybės ir dabar nesiliauja.

Kova Dėl "Penketuko" Religijos

Jau seniau buvo rašyta, kad prieš kelerius metus viena kanadietė motina pagimdė 5 kūdikius. Valdžios ir visuomenės susidomėjimas buvo milžiniškas. Neturtingi tėvai greitai praturtėjo. Vaikai yra nuolat filmuojami. Įvairios mairlo ir kit. bendrovės, už leidimą dėti ant savo gaminių "penketuko" fotografiją, sudėjo tėvams dideles sumas. Neseniai tas "penketukas" atšventė savo gimimo ketvirtąsias metines sukaktuves. Kanados vyriausybė prikandiravo prie tų kūdikių keletą valdžios apmokamų auklių specialistų, gydytoją ir mokytoją. Pastebėjęs, kad vaikų gydytojas yra bedievis ir priešinasi religiniam "penketuko" auklėjimui (tėvai yra giliai tikį katalikai), tėvas kreipėsi į teismą, reikalaudamas gerbti jo teises, kaip tėvo, ir pakeisti bedievį gydytoją. Teismas pripažino tėvui visišką teisę pasirinkti savo vaikams auklėtojus ir gydytoją.

Gražus katalikiško susipratimo pavyzdys.

Jie Atstato Išgriautus Altorius Ispanijoje

Belgų katalikai pradėjo rinkti aukas, iš kurių būtų galima atstatyti raadonųjų išgriautus altorius Ispanijoje. Pirmas altorius turės būt atnaujintas Toledo mieste. Šios

rinkliavos susilaukė didelio pritarimo visoje šaly.

Popiežius Giria Katalikų Akciją Ir Peikia Rasizmą

Liepos mėn. popiežius priėmė katalikų italų jaunimo organizacijų asistentus, į kuriuos kalbėdamas, padarė labai svarbių pastabų apie Kat. Akciją ir rasizmą.

Pradžioje popiežius padėkojo asistentams ir vyskupams, už jų bendradarbiavimus Kat. Akcijoje pagal popiežiaus norą ir nurodymus.

Išbujojęs rasizmas bei nacijonalizmas yra nekrikščioniškas ir smerktinas, nes pagrįstas kitų tautų neapykanta. Kat. Akcija, Dievo ir artimo meile paremta, turi visur skleisti tikėjimo dvasią, kuri sušvelnins didžiausias nelaimes.

Mussolinis Prieš Popiežių

Gauta žinių, kad fašistai Italijoje nori pasekti Vokietijos nacionalsocialistus ir įsivesiti pas save rasės apsaugojimo įstatymus tiek prieš žydus Italijoje, tiek ir prieš abisinius Afrikoje. Savo kalboje, pasakytoje liepos 29 d. Vatikane, šv. Tėvas griežtai pasmerkė šitą fašistų žygį narodydamas, kad visi žmonės yra lygūs, visi yra to paties Adomo vaikai ir kad dėl to visų tautų teisės yra vienodos. Mussolini nenori nusileisti ir šnairuoja į Katalikų Akciją Italijoje.

Mokslininkas Liudvikas Galvan Buvo Treinininkas

Pereitais metais Bolonijos miestas iškilmingai atšventė 200 metų sukaktį nuo gimimo garsaus mediko fiziko L. Galvani. Viena Bolonijos šv. Povilo bažnyčios įrašė pasakyta, kad Galvani padaręs profesiją 1780 m. birželio 17 d. Tai buvęs didelis labdarys, radęs daug progų patarnauti vargšams; sakydavo: "Turtingieji galės rasti lengvai kitą gydytoją". Būdamas prielankus pamaldžioms klarisėms, norėjo, kad jį ir palaidotų šalia stebuklingai išlikusio šv. Kotrynos Bolonietės kūno.

Katalikų Skaičius Didžiojoje Vokietijoje

Paėmus vokiečiams Austriją, padidėjo Vokietijoje katalikų skaičius, nes Austrija yra grynai katalikų šalis ir turi apie 7 mil. gyventojų.

Bolševikai Negali Išnaikinti Tikybos

Rusijoje bolševikai negali, kaip norėtų, visai išnaikinti tikybos. Pranešama, kad 360 uždarytų cerkvių žmonės atidarė patys, pavartodami jėgą. Dieną ir naktį saugoja jas ir neduoda uždaryti. Į cerkves žmonės skaitlingai skuba. Jų tarpe matyti ir bolševikų uniformuoti kareiviai.

Japonų Admirolas Katalikas Pasakoja

Japonų admirolas Jamamoto, kuris jau 15 metų kaip yra katalikas, vienam laikraščio korespondentui suteikė išsamių žinių apie savo krašto katalikybę. Jis pirmiausia pažymėjo taip labai idealią mintį, kad šv. Tėvas Tokio arkivyskupiū pavadė valdyti japonui, kuris Japonų Kankinių dieną priėmė vyskupo šventimus. Toliau jis nurodė, kad aukštųjų luomų vaikai lankydami katalikų mokyklas, turės progos pažinti katalikų tikėjimą. Į klausimą, ar nebus katalikai Japonijoje varžomi, Jamamoto atsakė griežtai teigiamai, priešingai, jis džiaugėsis jau nuo seniai ypatinga imperatoriaus Hiro-Hito palankumu. Viena imperatorienės dama tapo katalike ir vis tiksliai pasiliko jos dvaro tarnyboje. Prieš kelis metus didelė sensacija buvo vyriausio dvaro viršininko Grafo Ohahimat dukters atsivertimas. Ji vėliau tapo Tokio karmelite.

Psichologas Apie Sakramentus

Vokietis dr. Jungas, žinomas psichologas, laikydamas paskaitą Amerikoje, pareiškė, kad visuomet turėjęs paprotį savo ligonis katalikus raginti prie šventųjų Sakramentų, nes esą išbandęs, kad tai geriausias vaistas psichiniams (dvasios) negalavimams. Protestantų gi tikėjimas taip yra sausas ir nublūkęs, kad bemaž visai neveikia į jų dvasią.

Katalikybės Augimas Danijoje

Paskesniais laikais pastebėta Danijoje dideli susiinteresavimą Bažnyčios mokslu. Prie to daug prisidėjo atsivertęs rašytojas loe-

gensonas. Ministeris Knud Muller mirė kaip katalikas. Ministeris Kaj Munu, rašytojas ir poetas, taip pat su pagarba atsiliepia apie katalikybę. Jis atvirai tvirtina, kad tik Kat. Bažnyčia tegalinti išrišti tinkamai mūsų laikų visuomeninius klausimus ir netoli tas laikas, kada visa Danija grįš į Bažnyčią, nuo kurios ją buvo atitraukęs protestantizmas.

Vyskupo Diena Belgijoje

Belgijos katalikų mergaičių sąjunga nutarė kasmet kiekvienoje vyskupystėje švęsti vyskupo dieną. Šios iškilmės turėtų visam katalikų jaunimui priminti reikalą padėti šių dienų Bažnyčiai skleisti Dievo Karalystę savo apylinkėse, artimai bendradarbiaujant su savo Ganytojais.

Uždaros Rekolekcijos Diplomatomams

Buvusiojo Lietuvos nuncio arkivysk. Schioppo iniciatyva pradėtos uždaros kat. diplomatų rekolekcijos Olandijoje rado didelio pasisekimo. Ir šiemet tokios pat rekolekcijos buvo surengtos Olandijoje. Jas vedė vienas prancūzų jėzuitas, T. Vauplane. Panašios rekolekcijos buvo duodamos ir Latvijos katalikams diplomatams. Idomu, ar bus tai kada nors surengta ir Lietuvoje?

Socialinė Katalikų Savaitė

Kiekvienais metais prancūzų ir užsienio katalikai susirenka apsvarstyti socialinių problemų. Kiekvienais metais pasirenkama naujas klausimas. Šiais metais socialinės savaitės programoje buvo tokia tema: "Laisvė katalikybės rėmuose". Dabartinei socialinei savaitėi, kurioje dalyvavo 13 tautų atstovai ir kuri pasibaigė Buenos mieste, skiriama svarbesnės tarptautinės reikšmės. Tautų Sąjungos ir tarptautinio darbo biuro darbai susilaukė svarbių pareiškimų dėl katalikų Bažnyčios ir Ženevos organizmų pažiūrų identiškumo.

Kiniečiai Krikštyjami

Kinijoje, Pranciškonų vienuoliai, per dvi dienas, pakrikštyjo 60 asmenų. Kas nuostabus tame yra, kad jie visi giminės.

LIETUVIAI AMERIKOJE

A. A. Kun. Pr. Vaitukaičio Laidotuvės

Tūkstančiai palydėjo a. a. kun. Pr. Vaitukaičių į amžiną poilsio vietą — Šv. Kazimiero kapus.

Gedulo mišias Šv. Juozapo parap., atlikė Roselando Visų Šventųjų parap. klebonas, gerb. kun. J. Paškauskas. Jis ir ta proga sakė pamokslą.

Perkėlus a. a. kun. Pranciškaus kūną į Šv. Kryžiaus parapiją, iškilmingas egzekvišas giedojo visa dvasiškija. Šv. Mišias celebravo jo pirmas buvusias klebonas, gerb. kun. Jeronimas Vaičiūnas, dijakonusant kun. Linkui ir sūbdij. kun. A. Martinkui. Cereemonijas tvarkė kun. Vikt. Černauskas. Akolitais buvo kun. Kaz. Vengras, MIC. ir kun. Vine. Andriuška, MIC. Pamokslą bažnyčioje sakė d. g. kun. J. Jakaitis, MIC. Kapinėse, kun. A. Valančius. Paskutinės apeigas prie kapo atliko J. M. gerb. pral. M. Krušas.

Nulydėtas į amžiną poilsį ir ten laukia paskutinės prisikėlimo dienos. Tad, Viešpatie, būk gailestingas jam Tėvas!

Seserys Prancikonės Išvyko į Pietų Ameriką

Rugp. 13 d. penkios seserys pranciškonės Pan America linija iš Brooklyno išplaukė

į Santos, Brailiją, o iš ten traukiniu vyks į lietuvių koloniją Sao Paulo. Seselės, kurios išvažiavo šiam misijos darbui: M. Julija, vyresnioji, iš Pittsburgho; M. Marcelina, iš Grand Rapids, Mich.; M. Evangelista, iš Detroit, Mich. ir M. Norberta, iš Mahanoy City, Pa.

Sao Paulo kolonijoje dirva labai plati, nes ten yra apie 20,000 lietuvių gyventojų, tik viena parapija ir apie penkios lietuviškos mokyklos. Seselės vyksta ten pagelbėti kunigams gaivinti krikščionišką tikėjimą ir naikinti komunizmo dvasią, kuri gana stipriai ten įsigalėjusi.

Pasitikime, kad su Dievo palaima seselės atliks kilnų darbą ir Dievo ir mūsų Tėvynės gerovei.

Gerb. Klebonų Sugrižtuvės

Pranešta, kad kun. Baltaitis rugpiūčio 25 d. išplaukė iš Europos į Amerika. Išvažiavus trims mėnesiams jo parapijoje darbuosi TT. Marijonai.

Hartford, Conn. — Šv. Trejybės parapijos parapijonai šauniai priėmė savo gerbiama ir mylima klebona kuniga Ambota. Grįžęs klebonas tą vakarą papasakojo daug naujienų iš tėvynės.

Masneht, N. Y. — Kun. Jonas Balkūnas, praleidęs apie 3 mėnesius Lietuvoje. Vengrijoje, Austrijoje, Vokietijoje, Čekoslovakijoje, Lenkijoje, Latvijoje ir Prancūzijoje, šiomis dienomis vėl sugrižo prie savo pareigų. Jam sutiktuviu vakariene buvo rugp. 23 d.

Kun. Martis. Milwaukee lietuvių parap. klebonas, praeitame penktadienį aplankęs Europos garsiasias vietas, sugrižo vėl prie senų pareigų, rūpindamas žmonių sielas išganymu.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Konkordato Reikalai

Paskutiniu laiku Lietuvos vyriausybė buvo patiekusi Šv. Tėvui naujo konkordato projektą. Dabar teko patirti, kad į Kauną atvyko iš Romos Monsignoras Arata ir atvežė popiežiaus atsakymą į vyriausybės projektą. Koks to atsakymo turinys, tuo tarpu nežinia.

Teologijos - Filosofijos Fakulteto Klausimas

Kaunas. — Ryšium su žiniomis, kad Lietuvos vyriausybė įteikė Šventajam Sostui kai kurių konkordato straipsnių aiškinimo projektą, "XX Amžius" teiravosi pas ministerį pirmininką, kokios perspektyvos teol.-filosofijos fakulteto darbui.

Ministeris pirmininkas pareiškė, kad vyriausybės projekte teologijos skyrius paliekamas be pakeitimų, o filosofijos skyriaus faktina padėtis praplečiama — grįžtama prie to, kas turėta prieš reformą, diplomai įteisinami. Numatoma sutvarkyti taip, kad filosofijos skyriuje nei programa, nei paskaitų skaičiaus nebūtų mažesni, kaip humanitariniam.

Numatoma padidinti katedrų skaičių, o trūkstamus dalykus, kiek tas suderinama su teol.-filos. fakulteto pasaulėžiūra, galės klausyti humanitariniam fakultete ir už tai studentams nereikės mokėti atskiras atlyginimas.

Vysk. Matulionis Bus Krikšč. Darbininkų Protektorium

Pavyzdžiu pavasarininkų, kurių protektorium yra J. E. vysk. M. Reinys, krikščionys darbininkai prašo J. E. vysk. Matulionį būti jų sąjungos protektorium.

Naujas Seminarijos Rektorius

Vilkaviškio kun. seminarijos rektorius prel. Naujokas dėl silpnos sveikatos numato pasitraukti. Į jo vietą busias skiriamas kun. prof. Bartkus.

Darbininkų ir Tarnautojų Šventė Kaune

Kaunas. — Rugspiūčio 14 ir 15 d. įvyko darbininkų ir tarnautojų šventė — sporto olimpijada ir dainų šventė.

Dalyvavo iki 20,000 darbininkų iš įvairių Lietuvos vietų. Darbininkų atstovai uždėjo vainiką ant nežinomojo kareivio kapo. Be to, tūkstančiai darbininkų tvarkinga eiseną nuvyko pasveikinti valstybės prezidentą. Prezidentas atvykusiems pasakė kalbą, išskeldamas darbo vertę ir jo moralinę reikšmę kojoje už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę ir tai nepriklausomybę išlaikyti. Darbininkams prezidentas linkėjo geros kloties.

Kultūrinė Jungtuvė

Krekenavos ap. katalikų organ. nariai gražiais pavyzdžiais kultūrinė vestuvių papročius, įjungdami į juos tikrojo religinio pietizmo ir pareigingumo. Moterystės sakramentą jaunavedžiai paprastai ima sekmdienį. Tą dieną jie priima šv. Komuniją ir visą pamaldų laiką išbūva bažnyčioje.

Šauliai Organizuoja Dainų Šventę

Ateinančiais metais Lietuvos Šaulių Sągai sueina 20 metų. Ta proga numatyta Kaune surengti didelę šaulių chorų šventę su apie 3,000 dainininkų.

Vokiečiams Leista Lietuvoje tik Pavalgyti

Kuršių užmario Neringos kurortuose vasaroja per 3,000 užsieniečių, iš kurių daugumas iš Vokietijos. Jie į Lietuvą išleisti su sąlyga, kad čia nieko nepirks išsivežimui. Jiems už atsivežtus pinigus leidžiama Lietuvoje tik pavalgyti ir užsimokėti už butą. Grįžtančius iš Lietuvos vokiečiai muitininkai smulkiai perkrato.

DIENRAŠČIO "DRAUGO" LABOR DAY PIKNIKAS

VYTAUTO DARŽE

115th tarpe Pulaski Rd. ir Cicero, Ave.

PIRMADIENĮ, RUGSĖJO 5 d., 1938

Visi "Draugo" — "Laivo" skaitytojai, rėmėjai ir platintojai, nuoširdžiai kviečiami dalyvauti.
Rengėjai.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790